

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

(Egyes száma 10 kr.)

Kiadó-tulajdonosok: Lukács Ödön és Vitéz Mihály.

Előfizetési árak:

Egy évre 4 ft.
Fél évre 2 ft.
Negyed évre 1 ft.

Szerkesztői iroda és kiadóhivatalunk, hová a lap szerkesztésével kapcsolatos leveleket, ügyintézési és hirdetésekkel minden felvilágosítással intézkedni a helybeli ref. lelkész lak.

Bérmontánban levelek csak lemeztől kerülhetnek megküldésnek. A kéziratok nem adóznak vissza.

Kiadó-hivatal.
Minden pénzügyi intézkedésnek egy előfizetés után közzé kell adni.
Vitéz Mihály penztárnokhoz Kemezsőre (postai helyben) intézkedni.

Hirdetési díjak:

Minden 4 hadósoros pelti-sor egyezel hirdetésnél 5 kr., többesóról 4 kr.

Teljesítmény hirdetések többesóról haladékosan, kéziratosok többesóról alatt sorozóként.

Minden egyes beiktatás után készírtételek 30 kr.

A nyitólapon minden három leasos hirdetés-sor díja 20 kr.

Az előfizető, a hirdetések megszabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Előfizetésre való felhívás

Tisztelettel figyelmeztetjük előfizetőinket ez új évnegyed kezdete, s egyszerűsített kérvény az előfizetés megújítására; kérjük különösen a hátrányban levőket, hogy illetményeiket beiktatásuk sziveskedjenek.

Az előfizetések postai utalvánnyal könnyen eszközölthetnek, s Kemezsőre Vitéz Mihály urhoz (posta helyben) küldendők.

Előfizetési feltételek az eddigiek: Egy évre 4 ft., Fél évre 2 ft., Évnegyedre 1 ft.

Hirdetmények lehető olcsó áron szamittanak.

Tisztelettel, Nyiregyháza, július 2. 1875.

A szerkesztőség.

Jöjjünk tisztába a dologgal.

Az analógia van hangoztatva már uton útfélen, lapokban s azokivált, hogyha Nyiregyháza szabadelvű képviselőt nem választ, menthetetlenül elbukott, s igéret van téve, hogyha ilyet választ, akkor a nagykölesön észre se vesszük, midőn sült galamb módjára szájkunkba repül.

Felelhetünk ugyan erre, hogy bizony épen az a baj, hogy észre se vesszük. — Azonban nincs most jó idő az elzselésre! Ugyanazért a kinek tetszik, csak hadd ropogtassa az üres magyorkókat!

Azonban szükséges tisztába jönnünk a dolgokkal!

A kétszer kétfő bizonyossággal bir az, hogy a nagy kölesön nem sikerül mindaddig, hogy a nagyon tudott telekjegyzőkönyv ki nem igazított; akkor pedig elvan annak az útja készítve épen az által.

A szabadelvű párt egynemű félre ismert és ismeretlen nagy tehetsége azzal korteskedik Vécey mellett, hogy Vidliczkayt gyalgassa és rá olyanokat fog, minők be nem bizonyíthat! Ha egy pénzszelvet kézzel fogható kapacitációk bir tokába levő parlagi kortes ezzel akar patronusának pártot szerezni, azon nem es-

szünk meg tehát az ily célzatos kortesfogásoktól, engedjük a polgárságot legjobb meggyőződése szerint cselekedni, ez a tiszta, bitüetlen és igazi alkotmányos eljárás. Kettőnek győznie úgy sem lehet, egyiknek menthetetlenül buknia kell. Hogy melyik legyen a győztes, bizzuk a választópolgárok igaz és tiszta meggyőződésére!

Most csak ennyit mondunk, azt vetvén utána, ne idézzék fel önök magok a kísértetteket! Pártunknak ugyan arra szük sége nincs, hogy fás-levgyerekkel harcoljon, de mégis akadhatnak emberek, kiknél a szenvedély a korteskedési idény által, erőteljesebb hullámokat vetvén, ha-

vásáron egy szomszédbeli asszonytól, a kinek meg a sógora beszélte, hogy annak fia, — ki a katonaságból nem rég tért vissza, — látta volna őt Pesten a lánchídon, de nem merete megszólítani.

Ennyi volt az egész, azután „napirendre tért” felette a közhangulat, mint korunk egyik-másik nagyszabású parányi emere, kifejezte magát.

A községnek sokat, igen sokat használt e gyáva, mégis gonoszlelkű embernek eltávózása, a jó rend, béke, egyetértés ismét visszatért a faluba. A kelkés családja meggyőződött, a tagosítás is keresztül vitetett, annak utána békével, az osztó igazság mértéke szerint, s most már nem bánja azt senki.

Il-ik kötet. I. Rész.

Miként sikerülnek a tiszteletes tervel?

Történetünk ismét pár évvel haladt előre. Az e pár év alatt történt események részint lényegesen, részint olyanok, melyek történetünk későbbi folyamába beszöve kellő megfejtést találnak.

A p-i főiskolába vezetem olvasómat. Ma már egészen másképen néz ott ki minden! Eseményeink korában még ott állt

dálkozunk, de magát a mivel társadalom tagjával tekintő egyének tollából és szájból ilyen dolgokat hallani és olvasni mélyen visszatetsző.

Korteszívólagoztól élünk az igaz, de a korteskedési mánia egy művelt embert se jogosíthat fel arra, hogy egyik köztisztelőben álló férfiúnak érdemeit letépjék, hogy mindent a másira tűzhessünk fel. A jellemes ember ilyet nem tehet soha!

Mi szintén tehetnénk hasonló dolgokat!... És azt ne feledjük, hogy az actio rendszeren reáidott szokott eredményezni!

Elmondhatók mi is Vécey Tamásról mindazt a sokat, melyet az ellenzéki lapok a hiteligyóttakra elmondtak, de mi jobban becsüljük az ellenfél irányában is a nemes fegyvereket, hogy sem alacsonykodásra vetemednénk.

Azt is felhozzák, sőt mint halljuk, Vécey programbeszédében azzal korteskedett is, hogyha megválasztatik, kegyes leend azonnal kieszközölni a nagykölesönt.

Ha ez igaz, akkor Vécey ur iránt eddig tépládt tiszteletünk igen nagyot csökkent.

Igaz, hogy egy képviselőnek a város érdekeire is kell gondolni, de csak második helyen! Régen volt az, midőn a képviselőnek közvetlenül megyei érdekeket kellett képviselniük! Mi most országos képviselőket választunk! S nem tudják-e, hogy az országgyűlésre nem „sensál”-okat, hanem országos képviselőket kell küldnünk? —

Nem tudják-e, hogy az országos képviselőnek eo ipso függetleneknek kell lenniük? Nem tudják-e, hogyha valakire az ilyenemű igérettételek bebizonyítottak, annak a képviselőnek nincs helye az országgyűlésen.

Szűnjünk meg tehát az ily célzatos kortesfogásoktól, engedjük a polgárságot legjobb meggyőződése szerint cselekedni, ez a tiszta, bitüetlen és igazi alkotmányos eljárás. Kettőnek győznie úgy sem lehet, egyiknek menthetetlenül buknia kell. Hogy melyik legyen a győztes, bizzuk a választópolgárok igaz és tiszta meggyőződésére!

Most csak ennyit mondunk, azt vetvén utána, ne idézzék fel önök magok a kísértetteket! Pártunknak ugyan arra szük sége nincs, hogy fás-levgyerekkel harcoljon, de mégis akadhatnak emberek, kiknél a szenvedély a korteskedési idény által, erőteljesebb hullámokat vetvén, ha-

nagy komoszan a nevezetes kispórt, melyet a kört is megénekelte öreg kofájával. *) Az ugynevezett „pokol” az szük folyosó, mely onnan vette levét, hogy örökös setéséggel borongott benne, elfelejtve a régi kegyes építkezések világozó ablakot építeni reá. A „Troja” „huta” „Fazekas sor” **) mind-mind ott komolykodtak idontalan régi falak között az örök ifjúsággal. — De megvolt már elől is a két emeletes imposans új épület, mely az előbellekkel együtt a tanuló ifjúság lakosztályának volt szánya.

Az új épület földszinti szobáinak egyikében négy régi ismerősünkre találunk. A Tornay uram gyermekei ezek, Elemér, Ede, Jenő és Árpád.

Hidég téli idő van, a kályhában vidáman pattog a tűz. Körülte több diákok ülnek, Elemér már a 20-ik évében van, a sok küzelem, nyomor és szenvedés erőteljes, férfias alakú, edzette. E a 16-ik évet már betöltötte, Jenő 13, Árpád 11 éves.

A gyermekek már ágyban vannak. — A szobában öreg pipafüst. Elemér neki bevitt

*) Szemere Miklós.
**) Mind megannyi régi isk. épület részek a collegium délkeleti részén. Szerző.

sonló megtámadásokért, hasonló megtámadásokkal fizetendek.

Közjogi ellenzéki.

KÖZÜGYEK.

„Az iskolai takarékpénztárakról.”

(Kenessey Kálmán felolvasása a nemzetgazda-ági egyesületben.)

Motto: „Az egyetlen pénz, mely az embernek hasznára van az, melyet maga keresett.”

Dr. Mathews Vilmos.

A ki azt mondja, hogy mi magyarok politikusi nemzet vagyunk: annak igazsága van. Nezzünk csak körül. A beszélni kezdő escesemótól az aggott öreg emberig, kinek fél lába már a sirba van, — a piaci kofa bódéjától fel az országház szűkei fel. — A Tatár-féle ponyvairodalmi terméktől fel a legerjedőbb napilap mindenütt s mindenki a „politika híglevé” kanaliz, vagy nyelvével, vagy tollal; sőt sokan épen kézzel-lábbal is. S minden politikusi feljogosítva hiszi magát szájára venni a „hetrekrát”, ha a másiktól valamiben elütötte, bogara támadt. Más mindenik politikusi, ha t. i. más-más pártban vannak, csak olyan könnyedén „hazaárulónak”, „forradalmárnak” czimezget, mintha a falu-égy dombon a kis gyermekkel „királyt” játszanának. Természetes, hogy mindenki azt hiszi, miszerint egyedül ő van az igazság teljes birtokában, ő az igaz magyar és rendületlen hazafi; ő a provincialis férfiú, a kitől függ a hazának megmentése. — Szierte hajtandó volna az ember a nevétszre, ha nem lenne ez állapotokban elég oka a sirásra, busulásra.

Mi igazabb aztán, mint az, hogy a haza megmentése s bölgyözése és nagygyá feltelének komoly s nehéz kérdésével, a kultur és socialis kérdésekkel csak igen kevesen foglalkoznak. E téren nem adják olyan könnyen a babérokoszort; innen az ettől való idegenkedés számitó, de csakis a feltűnéssre számitó korunkban.

Miután ez így van: annál nagyobb elismerést és tiszteletet érdemelnek azon kevesek, kik zajlatlanul, elvonultan ezen igaz létkérdések elemzése s fejtegetésével bielelőnek.

A társadalmi kérdések „gordiusi csomó”-ja ugyanis oly egynék kezébe kerülő nánk is, mint dr. Gerliczy Gyula, György Aladár, dr. Dobránszky Péter és az előttünk levő felolvasott értekezés írja Kenessey Kálmán. Ezen értekezést szándékozunk mi most részletesen, s a lehető legerjedelmesebben ismertetni, a mint csak lapunk azt megengedi. Ismertetni fogunk tehát s nem bírnai; mert habár egy pár pontjával, illetve állításával nem értünk is egyet a felolvasónak, de egészen osztlak a felolvasásban kifejezett nézetekről; sőt ha némely nagy pipájú, de kevés

arccsal beszélt forradalmi élményeit. Most épen oda jutott, midőn kedvesét eltemette. Szavai elérékenyülnek, szeméiből nem tartóztathat vissza egy pár igazi könnyezpet. — A barátok meghatva, előre görnyedve hallgatnak. Miután mi e történetet már ismerjük, onnan lessük el Elemér szavait, a hol meneküléslőrré beszél.

— Igen barátim! folytatja Elemér, — nem hittem, hogy valaha itt üljek így közületek, valami kifejezőtlen leverttség vett erőt rajtam azon időtől fogva, midőn felejtethetlen Dórámot eltemettem. Nem volt kedvem a világon semmire, ott éreztem jól magamat csak kedvesem sirja mellett, s elhatároztam, hogy ott fogok reménykedni a magános puszt vadonban halálomig. István, ki már azért is, mivel Dórám végóráiban gondviselésére bízott, nem hagyott el, bár ily volt nap, hogy ne kértem volna, hogy hagyjon el, még rá várakozhatik öröm az életben, de én már nem soha! O azonban mindig ellenk mondott, bár láttam, hogy nemában bosszankodik makacs-ságom felett. Ket telet élünk már ott keresztül, miáltal határozatom mellett hiven megmaradtam; és mondatom, hogy egészen megsoktamt a magános életet.

Dórám sirjának környéke maga volt a paradicsom! Körülte leirhatlan műgonddal

dohányu „mindentudóink” megengednek így fejezni ki magukat, — csekély véleményünk és tapasztalásunk az, hogy a tudós felolvasó állításai a valóságban, mai társadalmi állapotaink alapulnak.

Lássuk most már a felolvasást, és hogy azzal lapunk olvasói bővebben, körülményesebben megismerkedjenek, idézzük az író állításait, melyekkel társadalmunk betegsége s azok orvosszere ujjal rámutat.

Felolvasó értekezésének czime ugyan — „az iskolai takarékpénztárakról” — kevesebbet jelez, mint a mennyt valósággal felel, ha átvisszünk; de épen ezáltal nyeri meg s fokozza érdeklődésüket még azoknak is, kik u. n. specificus iskolai ügyek és kérdések fejtetéséhez „túrelmet és kedvet” nem érznek s nem fedeznek fel magukban.

A mű három főrésze oszlik. Az I-sőben szó van a társadalmi bajok, betegségekéről, melyeknek fő oka, előidézője a munkától való idegenkedés s takarékoságvá válnya. „Beteg társadalmunknál az orvosi segély életkérdés — írja a felolvasó, — s az orvoslás módjai felett tőprengeni lehet és kell, hogy legyen egyik legfőbb feladata azoknak, kik előtt a nemzet sorsa, jövője, fejlődése nem közönyös, kik e tekintetben közelebbi a társadalomban elfoglalt állásuk és hajlamuknál fogva hivatvák, sőt kötelezve.” A II-ik részben az orvosságot s a gyógyítás módját mutatja fel, mely nem más, mint az erőtlened munkásság, mindenek felett a takarékoság. „A ki nem takarékos — írja — azt rá kell vezetni, szoktatni, meg kell tanítani a takarékoságra.”

Az eszközök közül említi a takarékpénztárakat, népközpont, segélyegyesületeket s mindezek felébe helyezi: „a takarítás hajlam seminariáit, a népközpont életében epochalis fontosságra hivatott: iskolai takarékpénztárakat. Végül a III-ik részben a pénztárak felállításának módjaitól és azok eredményeiről szól. Ez utóbbira Anglia és Belgium társadalmi életéből idéz vonat példákat. Adjuk a főbb nézeteket, vonások mindenik részről.

Az I. alatt mindjárt ezzel kezdi értekezését Kenessey: „A jelenkor kultur-állami két hatalmas emeltyű segélyével törek előre. Ez emeltyűk egyike az erényedetlen munkacserő, a másik, ennek edes testvére, a takarékoság s az ebből önkényű folyó tekegyütésis hajlam.” Alább így folytatja: „Azt tapasztaljuk, hogy a mint hazánk hátánál áttekint, a nyugot és északi felé élő nép mintegy törvényül tűztek ki magoknak, hogy a családok jövőidejüket egészen fel ne éljék, egy része bevételeiknek okvetlenül félre tétetik, részint a jövő évek esetleges rendkívüli kiadásainak biztosítására, részint a jövőbeli gondoskodás — a tekegyütésis céljából.” Itt hoz fel példákat „a világoncerben kisebb-nagyobb szerepet játszó országok” távolabbi s közelebbi viselt dolgaiért, történelméből. Aztán

*) Ezt igazolta Buchle H. I. is, midőn mondja: „Minden nagy társadalmi haladás közt a vagyongyűlés az első; mert e nélkül nincs pénz idő, pénz idő nélkül nincs tudomány. Ha valamely nép annyit fogyaszt el, a mennyit bír, nem képeződhet töké.”

arccsal beszélt forradalmi élményeit. Most épen oda jutott, midőn kedvesét eltemette. Szavai elérékenyülnek, szeméiből nem tartóztathat vissza egy pár igazi könnyezpet. — A barátok meghatva, előre görnyedve hallgatnak. Miután mi e történetet már ismerjük, onnan lessük el Elemér szavait, a hol meneküléslőrré beszél.

— Igen barátim! folytatja Elemér, — nem hittem, hogy valaha itt üljek így közületek, valami kifejezőtlen leverttség vett erőt rajtam azon időtől fogva, midőn felejtethetlen Dórámot eltemettem. Nem volt kedvem a világon semmire, ott éreztem jól magamat csak kedvesem sirja mellett, s elhatároztam, hogy ott fogok reménykedni a magános puszt vadonban halálomig. István, ki már azért is, mivel Dórám végóráiban gondviselésére bízott, nem hagyott el, bár ily volt nap, hogy ne kértem volna, hogy hagyjon el, még rá várakozhatik öröm az életben, de én már nem soha! O azonban mindig ellenk mondott, bár láttam, hogy nemában bosszankodik makacs-ságom felett. Ket telet élünk már ott keresztül, miáltal határozatom mellett hiven megmaradtam; és mondatom, hogy egészen megsoktamt a magános életet.

Dórám sirjának környéke maga volt a paradicsom! Körülte leirhatlan műgonddal

arccsal beszélt forradalmi élményeit. Most épen oda jutott, midőn kedvesét eltemette. Szavai elérékenyülnek, szeméiből nem tartóztathat vissza egy pár igazi könnyezpet. — A barátok meghatva, előre görnyedve hallgatnak. Miután mi e történetet már ismerjük, onnan lessük el Elemér szavait, a hol meneküléslőrré beszél.

— Igen barátim! folytatja Elemér, — nem hittem, hogy valaha itt üljek így közületek, valami kifejezőtlen leverttség vett erőt rajtam azon időtől fogva, midőn felejtethetlen Dórámot eltemettem. Nem volt kedvem a világon semmire, ott éreztem jól magamat csak kedvesem sirja mellett, s elhatároztam, hogy ott fogok reménykedni a magános puszt vadonban halálomig. István, ki már azért is, mivel Dórám végóráiban gondviselésére bízott, nem hagyott el, bár ily volt nap, hogy ne kértem volna, hogy hagyjon el, még rá várakozhatik öröm az életben, de én már nem soha! O azonban mindig ellenk mondott, bár láttam, hogy nemában bosszankodik makacs-ságom felett. Ket telet élünk már ott keresztül, miáltal határozatom mellett hiven megmaradtam; és mondatom, hogy egészen megsoktamt a magános életet.

Dórám sirjának környéke maga volt a paradicsom! Körülte leirhatlan műgonddal

arccsal beszélt forradalmi élményeit. Most épen oda jutott, midőn kedvesét eltemette. Szavai elérékenyülnek, szeméiből nem tartóztathat vissza egy pár igazi könnyezpet. — A barátok meghatva, előre görnyedve hallgatnak. Miután mi e történetet már ismerjük, onnan lessük el Elemér szavait, a hol meneküléslőrré beszél.

— Igen barátim! folytatja Elemér, — nem hittem, hogy valaha itt üljek így közületek, valami kifejezőtlen leverttség vett erőt rajtam azon időtől fogva, midőn felejtethetlen Dórámot eltemettem. Nem volt kedvem a világon semmire, ott éreztem jól magamat csak kedvesem sirja mellett, s elhatároztam, hogy ott fogok reménykedni a magános puszt vadonban halálomig. István, ki már azért is, mivel Dórám végóráiban gondviselésére bízott, nem hagyott el, bár ily volt nap, hogy ne kértem volna, hogy hagyjon el, még rá várakozhatik öröm az életben, de én már nem soha! O azonban mindig ellenk mondott, bár láttam, hogy nemában bosszankodik makacs-ságom felett. Ket telet élünk már ott keresztül, miáltal határozatom mellett hiven megmaradtam; és mondatom, hogy egészen megsoktamt a magános életet.

Dórám sirjának környéke maga volt a paradicsom! Körülte leirhatlan műgonddal

hözánk fordulva ez dexionát: „ha csak szemünket önkényt nem kívánjuk a hangosan beszélő tények előtt behunyni, látnunk kell, hogy a művelt világ népei, a lankadást nem ismerő szorgalom és a takarékság nehézség, de diestélyes utján emelték hazájukat a kulturálomok sorába, kivétel nélkül s míg ezt be nem látjuk mi is, sem a tudományunk emelt fényes palotái, sem a vasutak száz mérőföldjei, sem a csillámú modoru institúciók nem fogadjanak bennünket kiemelni alárendelt helyzetből; a kiemelkedés csak két lépésben lehetséges, melyek egyike a m u n k a, másika a t a k a r é k s á g .”

Ezen elv alkalmazásánál mily nagyon hátra vagyunk mi, szittya-vevünk, kopóink, agarainkra s roszdás ősi kardainkra, mindenek felett 5-7 s több ágú czimereink büszke magyarok, annak példával igazolását ekként teljesíti K. K. „Hol a munka teremtő ereje — később megmondja, hogy most, mint világszám lesz magától is, hazánkról szól, — s hol a takarékság szelleme még csak szórányosan létezik és él, hol a jóváért gondoskodás, vagyis a tökélyjártó ivóit hajlám csak kivételesen mutatkozik, hol az emberek megszokták „napról-napra“ élni, az jövedelmét — a kereseménnyel gondatlanul banni, hol jó gazdának tekintetét már az is, ki jövedelmét ki jó, ha annál többet nem költ; hol a munkás heti kereseményét vasnaponként lelkiismeretbeli furdalás nélkül korszakozza el; hol a gazda és iparos kevés kivétellel a legkedvezőbb évek hevérelehez szabja háztartása évi költségét, s ha az év kevésbé kedvező, már adóságra szorul, mert tartálkóról gondoskodik szükségnek nem látta, hol különben a tisztelget méltó végzetet adó fajjal, hogy egyesek háza valóságos vendéglővé válik, hol a nép három napig tartó lakásának tart, — mi egy év jövedelmét kérik sokszor; hol a névnapok, keresztelők, sőt a torok is megannyi alkalom a pazar vétségégek tartására, nem is említett a politikai demoralisáló diárok, orvósok banquettek, és tivornyák anyagi viszonyukhoz csak egyáltalán jogosultak voltak: ott a társadalom — b e t e g .”

(Folytatása következik.)

Kálló, jun. 29. 1875.

A „Szaboles“ t. szerkesztőségének Nyiregháza. — Becces lapjának 26-ik számában illedelmeltől? feleletlenül feljajult az újonddás: de igaz marad, hogy roszul esik valakinek! — különösen egy pénzintézetnek, ha olyas valami illdittik felőle, mi illedelmese beszéve, téves vagy a valónak egyáltalában nem felel meg. — Most is kézzel fogható kértelmiséggel vádoltatván; ismételve kijelentem, miszerint a szabölcs-gegyei takarékpénztár, sem kebelében, sem azon kívül, sem népbánok, sem más hasonlóságotat felállítani nem szándékoztok; sőt éppen ellene volt, nem lévén érdekében, hogy közvetlen közelében egy más pénzintézet keletkezzék! ez így állván a szabölcs-gegyei takarékpénztár, tulajdonképen, nem az a tényező, mely interpellálható volna e tárgyban: mert más feleletet nem adhat, mint elébb; egy társulat néhány forintot ez intézetben elhelyezve, annak nagy részét ismét kivétel, ha valaki 2-2 forintját még meg nem kapta, forduljon ahog, kinek ilyen aláírást tett. — A szabölcs-gegyei takarékpénztárnak ezzel semmi köze!

Müller híres német költő szerint: „Mehr zu geben vermag ich nicht.“ Kiváló tisztelettel!

Dr. Bleuer Miklós, igazgató.

U. I. Eszetlegesen kezem közzé került egy úres aláírás iv — tessék ebből cizkírónak meggyőződni: hogy vette-e részt a szabölcs-gegyei takarékpénztár azon tüzében; van-e abban vagy volt-e akkor csak megemlélt is! — Hogy a gyújtók egyes embereknek mint mondták vagy mondhattak? nem tudom, de azt igen, hogy:

„Verbo volant Scripta manent.“

egész kertét rendeztem. Ez volt minden szórakozásom, a két vékányi tért már első tavással a heggy körülbelül illatos cserjeivel ültettem körül, melyek már a második tavaszon gyönyörűen díszlettek. — A tért sajátásosan osztottam be, vadrigókból a sir körül ágyakat rendeztem, melyekről ezt lehetett elolvasni: „D O R A E M L E K E N E K .” Almain, sohajásim és a kis partok csörögése vízvirasztok. A sir végénél egy szikladarabokból természetesen összerakított gúlát emeltem, alatta egy ilpódott zöld mohával, melyben István volt hűségese segítségemre.

Ottani életem második évének előnyában a vesztéses fájó érzelmek enyh-ádó emlékeztető szürödött, de annyival kedvesebb volt már nézve a sir és környezete. A telek voltak különben is legunalmasabbak és elviselhetlenebbek.

Egy szép juniusi délután a gepagyón beverészek, száilemre és testvéreimre gondolva, merengő lellem felkereste a messze távolban levő család köré. Melegem gondoltam rájuk, de a néma sir, mégis úgy éreztem, hogy erősebben vonz magához, hiszen nekik jó dolgok van, gyermekek és születek együtt, talán fel sem tűnik az én távollétem! Merengőben csendes álom záta le szempillámát. Gyakran megtörtént ez ott velem, és oly sokszor szálltak réám boldogító álmokképek,

Kis-Várda, jun. 30. 1875.

T. szerkesztő ur!

Folyó évi május hó 26-án délután 1-2 közt tűz ütött ki városunkban; az idestova csavargó szél következtében — dacára a tűzoltók erélyes és buzgó működésének — négy ház égett le, s 10 család vagyona lett nagy részben a lángok martaieka addig, míg a féklentel harapódzó tüzet feltartóztatták, s a mentés művelethez fogni lehetett.

Nem jóakarathány, hanem az oltószer-ek elégtelen volta miatt lett hány anyi áldozat, mi a jövőnek abban nyújtott biztosítékot, hogy a tűz alkalmával nemcsak a tűzoltók, hanem az egész közönség átérezte a hiányt, s azonnal hangosan nyilvánult az óhaj, mikép egy feeskendőnek haladéktalanul beszerzése adakozás útján kívánatos lenne.

A tűzoltó parancsnokság tehát megragadván az ajánkozó alkalmát, s május 27-én egy aláírás iv bocsátott közre, melyben Eisenberger David birtokos 20 ft, Hrabovszky Rudolf birtokos és ügyvéd 15 ft, Rézler György ügyvéd 10 ft, Ilarsányi Menyhért ügyvéd 10 ft, Fried Ignác kereskedő 10 ft, Fried Lrael birtó 10 ft, Reisman Sámuel vendégelő 10 ft, Lebovics Beniamin aranyműves 5 ft, Klein József kereskedő 5 ft, Veinberger Ignác kereskedő 5 ft, Grósz Bernát kereskedő 5 ft, Balkányi Farkas kereskedő 5 ft, Weisz Dávid karási szeszgyárnos 5 forint, Lempes Ferencz háztulajdonos 5 ft, Spiegel Leopold kereskedő 5 ft, Retsmann Hermán fakeskedő 5 ft, Deák János városi főbíró 5 ft, Györgyvári Ignác prépost 5 ft, Weinberger B. kereskedő 5 ft, Garamy Jakab orvos 5 ft, Szepesy Mihály 5 ft, Kastal István birtokos 5 ft, Szabó László mérnök 5 ft, Hovsay Kristóf k-apathi lakos 5 ft, Rosenbluch Simon kereskedő 4 ft, Friedmann Lajos kereskedő 4 ft, Grünwald Soma kereskedő 4 ft, Neuman Hermán kereskedő 4 forint, — Frenkel Elías kereskedő 3 forint, — Windt Hermán kereskedő 3 ft, Strétei János építész 3 ft, Gyuricskó Ferencz városi jegyző 3 ft, Dienes Ede birtokos 3 ft, Fodor Károly városi törvénybíró 3 ft, dr. Rosenbluth Bernát 3 ft, Várady Ignác postamester 3 ft, Markus Fridrick sörmérő 2 ft, Sthalberger Ignác kereskedő 2 ft, Friedenstein Simon kereskedő 2 ft, Friedman Salamon kereskedő 2 ft, Berger Ignác kereskedő 2 ft, Burger József regále birtó 2 ft, Lázár Zsigmond kereskedő 2 ft, Mandel Nathan kereskedő 2 ft, Pus-kás Károly háztulajdonos 2 ft, Márton Ferencz városi pénztárnok 2 ft, Tardy István városi tanácsos 2 ft, Bernstein Ignác szabó mester 2 ft, Tajthy Timóth csendbiztos 2 ft, Tásik András kovácsmester 2 ft, Soltész Emil kereskedő 2 ft, Fried Jeremiás magánzó 2 ft, dr. Farkas Balázs 2 ft, Sánta István közigyező 2 ft, dr. Reisman Miksa 2 ft, Schwart Mór városi tanácsos 2 ft, Schvarcz Mórócz szabó 2 ft, Lázár Fülöp kormasáros 1 ft, Pokoli József kereskedő 1 ft, Schvarcz Mór bádógos 1 ft, Klein Ignác szustler mester 1 ft, Schvarcz Ferencz kereskedő 1 ft, Roth Adolf sütő mester 1 ft. — Összesen 64-en 261 forint alá.

Midőn a fennebb elsorolt szives adakozásokért a legmelegebb köszönetet nyilvánítani szerencsénk lenne, kérjük t. szerkesztő urat, miszerint nyilvános köszönetünkkel becces lapjában helyt engedni, s azt közzéadásra hozni méltóztatssák; — egyszersmind felhívjuk a kisvárdai s azon lelkes polgárokat, kik adakozásukat idáig elmulasztották, azt a parancsnokságnál nyitva levő iven mielőbb megteni kegyeskedjenek.

Egyekben kiváló tisztelettel levén

a kis-várdai önkéntes tűzoltó-parancsnokság.

Írta, 1875. jun. 27.

Rajta nemes lelkek! álljunk ki a gatra, Már Európában csak mi vagyunk hátra; Torjúk az akadályt, melytől nem mehetünk, Mi az emberiség kertébe sietünk.

Csoknai.

T. szerkesztő ur! A megelégedés édes érzetével nyulok tollamhoz, hogy önt oly tárgy-

melyekben Dórárn társalkodott velem, élvé-
dámán. — Azonban oly sajátosság álom még nem lepett meg mint ekkor. Dórárn jelent meg jóságos arccsal, szelid, vigasztaló fény szemében kifejezhetetlen szemrehányás tükröződött, mi alatt jobbjával messze vidékeken túl mutatott, s a távolból hegyek és völgyeken keresztül, felhők között, egy ágy uszott felém, s rajta beteg anyám szenvedő képét ismer-
fél.

Szemeimhez kaptam álomban, melyek-
be könnyek szökeltek s felbédédkl t. — Minden-
denről kiakartam küszöbölni elmémbe a külön-
ös álmod, de nem volt rá erőm; felkeltem
tehát, hogy Istvánt felkeressem.

A kunyhóhoz közeledtem, névnt kiáltám,
de semmi szó se jött válaszul. Kunyhóim előtt
szoktunk volt esténként tüzeim, s ott a ha-
muba ezen szavakat láttam felírva: „Egy idő-
re elhagyom, hogy mikor jöhetek elő nem tu-
dom, várjon meg itt.“

E szavak olvasásánál, bár sokszor óhaj-
tottam, hogy István hagyjon el, s keresse fel
ismerősem, nem rejthetném el leverő megdöb-
benemet, végtére is úgy megszoktam már őt,
a hűségese embert, s most úgy hittem, hogy
végképen elhagyott.

Valami sajátosságosan unalmas, mondhatnám
borzalmas van abban, midőn érzí az ember,
hogy mindenkitől elhagyatva magánosan él egy

ről tudósítam, mely fölött minden valódi em-
berbarát és minden igaz hazafi örömet érez-
het. Mely ha maga nemében nem pártalan is
napjainkban, azért nagy, szép és nemes. —
Nagjaim dicséretit ugyan az, azonban nem les-
még is hiúság az olvasó világ elibai terjesz-
tével, mint az áldozatnak, úgy főleg az azt
tevének egy kis fényt adni, t. i. megmutatni,
hogy az oly csekély míveltséggel s abból kifoly-
lyogó szép és nemes iránt lelkesülni nem tu-
dással annyira ok nélkül vádolt István, a fel-
világosodás érdekében buzogni, tenni tud, ha a
csélekvés útján útót.

Feltűnt a fény, meg is indult a mozgalom, — Gerák József, Farkas László, Szabó István, Szabó András, Horváth János, Berecz András stb. — előkelő gazdák megértve a hon intő szavát s a szellemi ténen is vezérel-
lenni óhajtván a népek, jun. 20-án Olva s ó
kört alakítottak. Önkéntes ajánlat folytán ol-
y össeget teremtettek, melyből három lap
azonnal megrendelhető volt. Itt azonban még
nem állapodtak meg, hanem elhatározták, hogy
hasznos olvasmányok megszerzésére is megfe-
szített erővel fognak törekedni, Kisérje szer-
sint törekvésüket, A példa nagy erővel bír,
mihelyt a mozgalom megindult, azok is, kik
eddig a részvétlenül koponye alá bujva, közö-
nyösen néztek a nagy küzdelmet; látva a bátor
felállást, érdeklődni kezdenek az ügy iránt.
Áldozattal, szívjósággal, sok szöpnék és jonak
szülő anyja, s az emberiségnek egyedül boldogítója.

Mielőtt örvend-tel tudósítástomat be-
regezném, hálafelhész kel ajkaimon s áldást ké-
rek szomszok köztökkel a minden áldások aty-
jától, kezdőpontján álló társulatunkra:

„Mindenható egységese istene!
Ki összetartod a világotak!
Engedd, hogy bármí roznak ellene
Vezessen egy nemes s nagy gondolat,
Hogy nemzetünknek mindenik nyomára
Ragyogjon ember méltóság sugára!“

Áldottak a jó hír vívőnek lábái, áldja
meg a jó szerkesztőgedet, hogy több iv
örvendtése eseményt közölhessen meggyékn
olvasni szerető közönségével, ezt kívánja igaz
barátod

Z á b o r s z k y .

Csalánok.

Kormányparti: (lelkese) Nézzel! nézzel!
Mi olvasható ezen a zászlón?

Közjogi ellenzék: (mosolyogva) látom az
van odavira „Tamás Vecsey“ (Vecsey Tamás)
„maga is benne, hogy meg fogják-e választani
vagy sem.

Korm.: Látja-e mily szépen leng odafent
a Vecsey zászló?

Közj.: Rosz omen! rosz omen! bukott
háza teték, ez is mutatja, hogy bukása bi-
zonyos.

Párbeszéd. Ugyan komám, meg tudná mon-
dani, miért van most a kormánypartnak zö-
ld taluja?

— Már hogy ne tudnám! Azt a sok zöld
beszédet akarják azzal jelképezni, melyvel a
kormánypartot védelmezni eröködtek a napok-
ban Tszá Kálmán, Jókai Mór és a többi egés-
zen Vecseyig.

Igaz biz az kedves komám hirtelen meg
ki se találja az ember!

— Azt mondják komám, hogy nagyon
okos ember az a Vecsey.

— Hát biz az igaz, azt csak egy okos
ember teheti, hogy egy hivatalért aiudni
küldje szívetit elveit és meggyőződését! Mióta
ő is hivatalt vállalt a kormánytól, azóta ő is
kormányparti lett.

— Akkor hát csak okos, de nem igaz em-
ber! No hát úgy csak badd lelkesüljenek érte
a matulekuk.

elfelejtett vidéken, hova nem vetődik ember,
legfeljebb koronként egy-két, s nem ritkán
felemes vadállat.

Azonban szívem helyén volt, a csüggé-
des nem volt rajtam erő, élmiszerünk pár
hétre be volt rendezve, s én kezdettem hozzá
törödni a magánosságához.

Napok multak el. Első napokban még
ajkam se nyílt meg beszédre, legfeljebb egy-
két sohaj bocsátottam az ég felé Durámhoz
és adtam át a szellőnek, hogy vigye el szü-
lem felé.

Elmult már két hét, s ekkor azon kez-
dettem megjrdni, hogy végtére a beszédet is
el fogom itten felejtetni.

Szólan akartam tehát, de oly hosszas
hallgatás után e feszítő magányban szinte fel-
tem hangokat czeni, a hosszas némasághoz
szokva, melyet csak a patak lágy csörtetőse
és egy-két madárhang szakított kere-zül, —
borzadtam az első hangot kijelteni.

Különös, de igaz, hogy ilyen e-
rőben ember megjrd saját hangjától.

Tudjátok-e, hogy akaratlanul mire nyílt
ajkam!

A magánosság megéri a lelket, mint
semmi más. Elhagyatva érzi az ember szüksé-
gességét leginkább annak, hogy higgyen egy
lényben, ki mindenütt jelen van. — Kiuek

Színházi szemle.

C s ö t ö r t ö k ö n , jun. 24-kén Felekiné
Munkácsi Flora első vendég fellépéssel adott
„Stuart Maria.“

A lelkese délm, melylyel Felekiné
fogadtattott, nehézsé; beléptekor viláros „éjlenés-
csapatot fel, miközben lábához virágcsokrok és
koszorúk hullottak. A lelkésüt éjének szánni
nem akartak, úgy hogy az előadás pár
percere szünetelni volt kénytelen. — Feleki-
né ismeri már a magyar közönség széles és
házában, előadásait is annyiszor méltányolták
már, mikép e tekintetben mi alig mondhatunk
valami újat. — A mi ott kitűnő művésznővé
teszi, az a helyesen és természetesen alkalm-
mazott pathosz, melylyel mindenütt kitűnően
tudja átzóni a kifejeződen érzelmeket. Ebben
a tekintetben különösen a kezdő tehetségesebb
színesék igen sokat tanulhatnak tőle. Nála
egy lépés, egy mozdulat, gyakran az érzelmek
sokaságát és mélységét jelenti ki; az érzenvit
oly mesteri öntudattal őrzikedik, minőt ritka
művszvt, vagy művésznőül lattunk. — Fe-
lekiné játékában az igazság culminál; ezért
sokan, midőn egyes jelenetekben a természé-
tes hangot valóságos társalgási nyelvet használja,
hol talán egy más állapothoz akarva
hatást előidézni, képtelenek előadásában el-
vezni a valóságos művészet t. Különösen ki-
tűnő azon jelenében, midőn Erzsébet királynő-
göz kibékülési srándeikkal közeledik, s végre
midőn kérelme nem használ, a büszke megve-
telt iv kitűnően tüntető éde, miszerint a
szemléle előtt mintegy felmagaslani látszik,
s midőn bunsuzott szeretettel, egy nagy lé-
leknek elfolyott, tisztelettel parancsoló fájalm,
mely midőn megnyugvásában enyhít, egyszers-
midőn a rokonszenvet a sziv legbelsőbb idegeit
felkelti, annyit bájjal, annyit kellemmel, hűs-
ség és igazsággal volt alakítva, mely a leg-
kitűnőbb mértékben megérdemelte a tünéte-
szerű többszöri kihívásokat, melyekkel a köz-
önség ott megistizteln kedves kötelességének
tartotta. A többi szerepek szintén ügyeztek
a nap hősnője mellett megfelní hivatásunknak,
különösen Vezéry helyesen alakított, azonban
a Dálnoki tisztatalan keztűnye, egy királyné
előtt, igen roszul vette ki magát.

S z o m b a t o n , jun. 26. „Tündér ujjak“
Felekiné 2-dik fellépéssel. — Helén szerep-
ében Felekiné újra elragadta a közönséget.
Alakítva e szerepben is tökéletes volt; azo-
ban Hunyady Margitot se tapasztaltuk kicsiny-
szerepében. Vezéry (Rikhard) valóban oly ro-
konszenves alakká tette a szerencsétlen dar-
dogot, hogy talán mások is elfogadták volna fér-
gőtly nemesak Bertha grófné (Horváth Aranka),
kinek játékában időrel időre haladást tapasztal-
tunk. — Közönség szép számmal volt jelen,
Felekiné midőn feivonás után 3-szor kibíva-
tot; a virág csokrok özőne nem maradt el.

V a s á r n a p , Felekiné 3-ik fellépéssel
„A szerelem iskolája“ adott. Gyöngye mi,
az alap gondolat sem eredeti, mindössze az
irányító s-ólhatunk dicsőre. Az előadásnak
még Felekiné művésztete sem volt képes kivá-
nót keletkezett kölcsönözni. Az álom-
képek szakadoztak, itt-ott untatók, nem
egy, mint a „Fokrol, fokra“ című hason ter-
észeti darabban. Elfeltekve azonban ettől a
szereplő kelto hűségűl játszóttak, Felekiné
Stellat több költői ihlettséggel személyesít,
mint amennyivel rendelkezett Rákossy annak
megteremtése alkalmával. Voltak jelenetei,
melyekben a szími utánozó művésztet, teremtő
fokra emelkedett nála. Vezéry, Rózsászké sat.
előg jó alakítottak, Hunyady Margit szinte jól
alakított, hanem ezuttal őtözöke ellen van
kifogásunk; az egyszere színezéget leányunk is
lehet némileg izstélesebben őtöznie; kivált
ha oly szenvedélyes szerelmi lángra kell gyujta-
nia in dojtát, mint e darabban előfordul.

K e d j é n , junius 9-ikén Felekiné ju-
talmaul: „Korndella“ hatásos színmű került
most másodszor színe. — Ez előadásról té-
híány miatt csak röviden emlékeztünk meg,
bár a kerekded előadás, különösen Felekiné
elragadó játéka, hosszabb méltatást igényelne.
A közönség nem telte meg egészen a házat,

gondja el nem fáradsz annyok ezekreben.
Magányunkban érezük azt, mily megnyugtató
tudhat hinni Istentben. — A vidám társaság a
moghitt édes beszélgetések könnyelmű zajában
sok szép frazist hallottam az Istenről, vallá-
sosságól, de ez mind semmi, betanult szölam,
riereszkelt hit mely a családi, vagy iskolai
névelés szerint idomul. A valódi valóságosság a
magány, az elhagyatottság gyermeke.

A magánosság a legmeggyőzőbb theolo-
gus midőn létezők és leendő között! Né-
maságában több szellem, több ellenállhatlan
szív van, mint azon fölansok könyvtárt képező
sokaságában, melyek Augustinus óta e téren
megalakítottak.

A magánosságnak kérielhetetlen logikája
van, mely iszonyu nyugodtságában láthatlan,
háborgó, megfoghatatlan súlyával nyomakodik
rád, s vagy szét zud, mint sziklónak az ut-
ban eső cserje bokrokot és gyöngye fűszálakat,
vagy felmagasztal od, hol honlokodra a meg-
istentelés fénye száll alá!... Szét zud, ha lel-
ked gyöngébb mint a testiség, magasztal hogy-
ha lelked gyöngébb s erős.

(Folyt. köv.)

azonban a páholy színültig telve volt. — Felekíné Korélijá nemcsak kifogásolható volt, hanem elélti végig művészi fenségen tűndött. Szerépet őly melyen szokta átérzeni, miszerint játéka közben a különböző érzelmek változásánál még arczúnya is változik. — A testbeszéd különösen eszerében megragadta a figyelmes szemlélőt. — Hogy a többi szereplők érvelés mikédséről ezuttal hosszabban nem emlekedünk, mentesen ki e tekintetben a tér szűke.

UDONSÁGOK.

! Figyelmeztetjük t. előzetünkét az előfizetése pontos beküldésére, hogy a lap szétküldésben nehézség ne merüljön fel.

(!!!) Irtoztató azon romlás, mely a múlt hó 26-ikán Pestben, különösen a budai részen több millióra menő kárt okozott, — s csak ember, mint eddigleg népileg konstátálva, van 400 esett áldozatul. Árva maradtak minden gyámol nélkül, szülők az összemolt, háj ronesai alá temetettek, vagy a hullámoknak estek áld-zatul. . . . Tisztelet közönség! Ne legyünk részvételei ily irtoztató romlás-szemből! Nyissuk meg, hábar ez időszerint szűken van is penzes tárczánkat s adakozunk a budapesti karosultak javára! Az adakozási szerkesztőségünk megközli 3 forinttal. A lapunkhoz beküldött pénzeket nyugtazzuk s illető helyre szolgaltatjuk.

(*) A nyiregházai szinkorón bizonyos czélszerű változtatások történtek, melyek úgy az akusztikára, mint a légmérsékletre nézve kívánatosak voltak s czélszerűeknek mutatkoznak.

(x) Képviseleti gyűlést tartottak Nyiregházán folyó hó 29-én. 1-5-ös tárgy volt a Friedmann fölómódása, melyben férje halála után kéri magát a nagyvendég haszonbérletre alól felmenteni. Indoklása kérelmét betegsévével, kiskora árvaínak elhagyatott sorsával és saját tehetetlenségével. Folyamodó kérelmének hely nem adatván, a joggyűjti szakosztály véleménye fogadtatott el, mely szerint a szerződési kötelezettség értelmében nevezett a bérlet alól nem menthető. A másik tárgy volt a kisdélvő felülvizsgálásával megbízott küldött-ség jelentése, mely szerint ideiglenesen felfogadott alapvelelo kello képzettséggel nem bírva, elbocsátásba hozatik javaslata. Majd két órai heves tanácskozás után a küldöttség véleménye elfogadtatott.

(r) Múlt hó 27-én tartották meg Nyiregházai város képviselőjelöltjei programbeszédet. Vidlicskai szokott higgadságával, meggyőző érvelésével tárta fel hazánk szomorú helyzetét, jeles beszéde a másfél czernyi népet gyakori viharos éljenekére ragadta. Majd két óraig tartó beszédét lelkesült figyelemmel hallgatta végig a közönség. Beszéde végeztével szünni nem akará éljenekébe tört ki a közlekedés, s a párt egy része zászlókkal és folytonos éljeneké között kísérté lakására szerettet képviselőjelöltjét. Vécsy Tamás a szabadelvi kormánypart jelöltje csekély számu közönség előtt, melynek egy része ellenzéki pártárokból állott, kiket a kiváncsiság gyűjtött oda, szintén hosszas beszédet tartott. E beszédnek inteniája a kereskedés volt. Elmondta, hogy a kieszközi a város javára a nagy kölcsönt, csak választásuk meg. S midőn programjáról beszélt, szenevelo mestificalion az égre mutatott, jelezvén, hogy ott van a program. Ezután a szabadelvűk banneket tartottak a nagyvendégloben, hol igen nagy lehetett a lelkesedés, mert a képviselőjelöltet a vasúthoz egy tántorgó taligás zászló-tartó vezette — és egy pár illuminált zóld-tollas kísérté. Azok is szépen elváltak tőle a szögleten.

(*) Ma délelőtt 11 órakor a nyiregházai közgyűlés elenék nagy gyűlést tart a szokott helyiségben.

(r) Ugy halljuk, hogy Felekíné nehány előadásban szerencsétlenül fogja a nyiregházai közönséget.

(—) Ibrány közönségben, mint lapunkban látható, olvasókör alakult e napokban. Üdvözöljük a derék kezdeményezéseket s óhajtjuk az egyet minél gyorsabban feiragásztát. Óhajtvanánk egyszersmind, hogy megyekék mindegyik közönségben vállalkozna valaki hasonló czéru egylete létesítésére. Az értelemiség missioja volna ez, melyet ha könnyen-néven elhanyagol, vétkézik a közmevelődés ellen.

+ Mi drágább a barancsai? Az a fejes saláta, melynek adagját még most is tíz krajczárjával számíthatjuk egyik másik nyiregházai vendégloben. — Még most is, midőn a nevezett zóldséget majdnem ingyen vesztegetik az árúsnok! Nem ártana a vendéglobet nevet átadni a nyilvánoságnak, mi, ha ily zsarolási gyakorlat, bizonyosan nem is fog elmaradni.

(*) Vasuti utasok beszéik, hogy Nyiregházán közlekedni napokban nagyon öngyilkossági eszt fordult elő, melyek közöl azonban egy szerencsésen megúsztatott. Csodálatos, hogy Nyiregházán három hetilap van s még csak zó-beli közlés útján nyerhetünk tudomást a városi élet eseményeiről. (Beküldött.)

[A kemecsei ref. egyház temp. oanaibaik Andrácsik nyiregházai lakatos készít. Több oldalról halljuk ezen utalásokat melegen dícséretlen, s kinek úres ideje van, ajánljuk e csinos művek megtekintését, mig azok rendelkezés helyére nem szállítottak.

(*) Azok a jó sógorok csak nem akarnak nekünk békét hagyni! Most ismét Herren S.

Sacks et Co. zörgetnek nálunk pénzért, királdván hamburgi sorsjegyeiket. Fogadják közönségünket a magyar postai forgalom és azon földeszeinek nevében, kiket a hozzájuk írtézet programok és prospektusok által gazdagodó elátnak szalonná-takaróval.

(*) Hanom már a magy. kir. pénzügyminiszteriumnak nem szavazók közönséget azért, hogy a zalszentlázlóli zárda újból lélepitésére sorsjegyéket engedélyezt. Guatemala köztársaság még a létező kolostorokat is bezarratta a múlt évben, a magyar miniszter pedig ott a patronus játszsa, hol arra semmi szükség. Vagy talán a zardapostai is a z a b a d e l v ü s é g követelménye?

(—) Az élces ember. Vincke közlekedé elhunyt porosz képviselőről írja az „Igazmondó”, hogy midőn mint kiskuro rokoni gyámja, gyami számadást a gyámhatóság elé terjesztette, ez azon nehézséget támasztotta, hogy múlt évi számadásában egy viselő köca szerepel, a jelen évi számadásban pedig semmi zó nines a malaczkoról, tehát hová lett azok? Vincke azt válaszolta, hogy a malaczkot, mi-lyel naplójától látták, megette az anyakocza. s ezen vaknére tettéért komolyan kérdőre is vonatot, azonban makacs halgaltást tanusit e tárgyban. Ha szabad a gyámok véleményét adni a kocza büntetéséről indokáról, azt hiszi, hogy azért falta fel malaczkait, mert biztosítani akarta azokat, hogy valaha g y á m h a t ó s á g kezei közé ne kerüljenek.

(—) A nap hősei egy idő szerint a pénzügyörök a vidéken. Högnyé! mikor most mérlik fel a dohánnyal beültetett földterületeket, és munkálatait betérteszése után egy kevés pénzmagra tesznek szert a dohány termelők! Azaz, hogy tehetnének csak, mert valószínűleg nagy részköztől azonnal lefoglalja a nyeredő előzetet az a csunya adóhátrány.

(—) A cseszeryné idény nagyon rosszul sikerült ez évben. — Kevés is termett e köz kedvességű csemegéből, aztán a mi termett is nagy részben élvezhetlen. Hanem azért az apró emberek minden fészelyezés nélkül fogyszák, gondolván, hogy az a kis „zöld” épen nem árt az egészségnek!

(—) Nagy égháborúk voltak mostanában. A villám ugyan környéke bennünk. — De még erősebben környékezi ersényünket a lapos guta. Régen láttunk ilyen pénzetlen viágos guta!

(—) Rétközi mozgalom. — Lecsúgzesztét fővel, haragos arczal politikánál a vidéki atyafiak, mivel hazafiás érzelüket dícsztégo traktat, nem fizeti őket polgárgyökük gyakorlásáért. Egykedvűen mondogatják, mit ér az az egy párt, hiszen ott nem lehet buktatni senkit. En legalább nem megyek szavazatra, dörmögi busan a szomszéd. Adig inkább kapálók. Nem adnak ott semmit! Így áll jelenleg vidékünk hangulata.

(!) Junális falun. A gyulaházai ref. egyház előjárásgyál által jun. 27-én tek. id. Mező Péter ur szőlőkertjében, rendezett tavaszi mulatság, általában jól sikerültnek mondható. A kellemes tiszta idő, s a mulatság rögtönzöttsége daczára is szép számu közönség, valamint az ügyesen készített tánczhalység — hathatos eszókölvi valának a derült vig kedvnek, — mely e nagy vigalmat jellemző. A 36 négyeség ol falusi sátor esti 9—10 órakor telt meg tánczosokkal, s a közönség csak hajnalban távozott. A szépségek közül tek. id. Mező Péter ur leánya a bájos Mariska kisasszony, mint bálkirályné, valamint Evva Erzsike és Evva Ilona kisasszonyok, mint kitünő tánczosnők versenyeztek az egész deszák hölgyközönség, az elismerés bábéjrárt. A kisdávai ifjúság jelen volt nehány tagjának táncza lelkesítő magaviselete szintén dícsró elismerést érdemel. Tárhetően könyelmes berendezés, előzékenység, nő, férfiak részére izletes étkek s italokból, nemkülönbön jó zenéről való gondoskodás dícsróeség méltán megilleti a rendezéset. Tiszta jövedelem 98 fr. — Zóbel Imréné ol mltásza 5 fr. tek. id. Pataky Arpád né nagyása 3 frtot küldöttek be. Szóval elmondhatni, hogy a gyulaházai junális egy kedélyes falusi mulatság volt. Engedje Isten, hogy jövőre is, ily jó kedvűnben szerezzünk az iskolának némi jövedelmet. Egy jelen volt.

(!) A Miklósy szintarsulata első rendű színművésznőjének, a nyiregházai színpártoló közönség kedvencének — a kedves Sz. H u n y a d y Margit asszonynak jutalmajátéka kedden, július 6-dikán leend. Ez alkalommal előadott a „Kraakkó barátok”. Rákósy Jenőtől. Előre is megvagyunk győződve, hogy nemcsak Nyiregházai közönség, hanem Szabolcsvármegye összes intelligentiája is lerovandja azon kötelességet, melylyel Szabolcsmegye szülöttele és a jeles művésznőnek tartozik. Ha Hunyady Margit művészetére gondolunk, akkor meg vagyunk győződve, hogy a telt ház nem fog elmaradni.

(—) Pályázat. A „Közlekedés” posta, távirda és vasuti szaklap szerkesztősege által, a posta, távirda és vasuti szakma köréből a következő pályakérdések tetteztek ki: I. A p o s t a i s z a k b ó l: a) Fejtesse ki a postai díjmentesség által okozott tetemes postajövedéki megcsontításoknak mikénti ellenőrzése s fejtessék ki, miként lehetne a díjmentességet beszűntetni? b) Mutatassék ki, mi okozza a naponként tapasztalható közönyösséget szakmák iránt s az idegeneséget a tisztviselők közt? c) Miként lehetne a fennálló postahivatalok kibécséltetését, a levelező közönség hátránya nélkül. II. A t á v i r d a i s z a k b ó l: a) A távirdai közép állomások bekapcsolása három féle módon történhetik, melynek jellemzője: az egyszerű, a kettes- s az egy-

szérű két munkaponttal ellátott billentyű. Dolgoztassanak ki közép állomási tervezetek, e három mód szerint. b) Lehetne-e oly gépet vagy készüléket szerkeszteni, mely a villányi folyamat ómaga, minden emberi közreműködés nélkül szabályozná és mindig egyenlő erőben tartaná? c) Mi okozhatja a sírgyörgyi elkeséset, megcsontulást vagy értelemlék elferdítését? III. A v a s u t i s z a k b ó l: a) Hogy és mily segédeszközök alkalmazása mellett volna legkézszerűbb az elfutamodott kocsi megállítása, — tekintettel a vonal és az állomási szolgálat viszonyaira, — legbiztosabban elérhető? b) Minő készülék váltó tárczáknak lennének a legcélszerűbbek, tekintettel alakuk, színök, kivilágításuk, egy nenkülönbön az idő befolyására és egyébb a közlekedési szolgálat végrehajtásánál akadálygató gyakorta előforduló körülményekre? c) Miként s mily módon lehetne távirda s harangulathoz valózása s a közlekedési biztonság teljes megóvása mellett, készlet vonatoknál, azok menesztésé olykép szabályozni — határozott eljárásal, — hogy az utáragony vonatok tömeges kőcsése elkerültesse? — A pályamunkák beküldésének határideje — f. é. szept. 30-a. Az I. II. III. pont alatti a) kérdés leghebevessebb megfőtöl egyenként egy 20 francos, — a b) alattiak egy darab magyar aranyat, a c) alattiak 5 o. é. főt nyervek; — az itt említett kérdések második helyre ítélt megfőtöl dícsértélt fognak kitüntetési s a pályamunkák közléséről. A „Közlekedés” 25—25 példányt nyervek. A pályamunkák legfeljebb 3 ivre terjedhetnek, idegen kézzel írva s jelvével ellátva legyenek. A jelző a szerző nevére rejtő külön borítékban is fel legyen jelölve. A b i r á l ó i z o t t o t t s á g t a g j a i a p o s t á t ó l: Radich Gyula, Nonóty Jenő, Csáky Géza, Schuszter János; a t á v i r d á t ó l: Neumann Soma, Sztupka Antal, Fábrj Frigyes; a v a s u t t ó l: Majorszky Alajos, Balogh J zsef és Korényi Agoston. — A pályamunkák vagy egyébb felvilágosítást kéro levelek Balás Sándorhoz a „Közlekedés” szerkesztőjéhez (Budapest, VIII prater utca 3-ik sz. a.) küldendők.

Nyirfalombok.

XX.

(Dicsérik a Sóstót, — menjünk oda! Kicsoda az „édes”? Az olesó bazár. A haragos ember hatalma. Mi a házónékn legnagyobb serelem? Alterum tanterum. A legderékabk asszony. Lépszvszó. A Sóstó levegője, utja, lakozásból, tava, sétánya. Ha a harsak szólnának!)

Soha-soha ennyi dícséretet, mennyivel a Sóstót elhalmozdák azok az újságrók! Egyik öntönd teletett levegőjét magasztalja, másik a vendéglobet élteiket és zamatos borait, harmadik a szikvíz csodás gyógyhatását. No anyok! gyült-e sok pénz a tejből, vajból, túróból, zsendiceiből, t.jásból, zöldségből, dohánypalantiból? Keresd csak olesó szaporán azokat a rongyos bankókat, az alazalt fogatokat menjünk a Sóstóra. Tudod „édes”? te gyakran panaszkodol fejféjárásról, csuszról, kösvényről . . . no neherlette öszténieseméért, hiszen senki sem hallja! . . . magam is nem egyszerű érzem, hogy bizony régen volt már az, mikor még ádottgattam a „száz tí hosszát” — a házígondból is bőven kijutott osztályrészem, keressünk hát gyöngyözt, üdülést vagy legalább szórakozást a fűrdőben! Mit mondasz? hogy egy filléres sines? Mondhatod, szépen vagyunk! A majorságból gyűjtött pénzt, melyet különben máskor oly gondosan megkúporoztatt, hm hm! Lám ilyen furfangos a német! Divatból kiment, állott, élvult, tartatlan kelmét, hitvány dindáb árucikkait nagy lühóval kürtöl az újságon, addig kurjongat milyen jók, milyen czélszerűek, milyen olesók, hogy végre megcsérelti a gyarló fehér nép fejet . . . no csak hamar Nyiregházára, Kálloba, Kisvárdába, Bítóba a vásárláron az olesó boltból, mert meg el talál fogyni a készlet, pedig már szomszédasszony is vett ott mindenfélét és igen meg van vele elégedve, komámsszony ott látta el mind a három eladó leányt nyári kelmekkel s nem győzi eléggé magasztalni vásárlását, de még Párisin is (a ki pedig első delnő a vidéken!) temérekkel himl rendelt meg az olesó bázárból s azt beszéli, hogy oly potom öröm, melylye alig lehet képzélni. Így sipolja el pénzünket a fufangos német! . . . Bizony anyok! (most már nem „édes”) ha nekéd nines, nem sokkal inkább nines pénzem, mint a diák mondja, egy árva fillér sincsen tarsolyomban” . . . tudod, mostanában járt itt a haragos ur, ki megczófolja gyakran a régi közmondást is: „wo nichts ist, da hat der Kaiser sein Recht verloren.” vagy szabadon fordítva „a hol semmi sincs, ott az ágyugolyo sem talál semmit” . . . emlekedél rá? hogy ne! hiszen egy odabeszélt az íspének, hogy alkalmasint most is célszerű a fűle ékesszólásod harsónájától, egy egybíránt bűzösen cselekedél, hogy meri o kelme a te dedzadó, természetes és méltóságos kinefűsi pármádat, dumnádat foglalással, árveréssel fenyegetni, hiszen már ennél nagyobb sérelem nem lehet egy házínónek, egy igazi magyarr asszonynak . . .

Hanem hát más a kérdés most, — jelsül: hol vesztünk pénzt a fűrdőzse? Eh, van kenyérben vagy hét pénzintézet, majd csak megvétel rajtuk valamelyik . . . és ha nem: bizonyosan találkozik valami „irgalmas samaritánus” a ki kölcsönöz egy pár nagy bankót, „alterum tanterum” kamatra (mint a mai diákok mondják — elég görögül) vagy is magya-

rul szólván: százaz perczentre . . . Hogy mondol „angyalom”? Hogy nem jó az a kölcsön, hogy vissza is kell fizetni, hogy van még nehány forintoskádk tartalékban s elég lesz a két három heti időzésre a Sóstón, kivált ha takarékoskodunk? Oh édes, kedves egyetlene feleségem! nines több olyan derék asszony, mint te, széles e világon, bizony bizony te vagy a nők zéle a legbüjösabb, legkedvesebb, szeretőre legmóltóbb teremés, mily boldog ki ily gondos Mártáht, ily drága gyöngyöt, ily felelmi kincset érő gyémántot magának nevezhet, édes aranyos tusbúskim . . .

(Igy szoktak megfogni a nőket a hízlelés lépszvszóval. . .)

No most egyszerű igazunk van (legalább részben) az újságrókunk. — A Sóstó valóban szép és kedves hely, disse és kimagasló fény-pontja a mi homokbuckák, porvilharospatriánkunk. Levegője üde, balzsamos, mint a fensiki táj, sőt talán még (mint a fűrdőörvos mondhatná) előnyösebb is a helyi légnél, a mennyiben nem oly éles s kevésbé a mennyiben az időjárás szokásos zólségségeink s nehány percz alatt szélszélyes átalakulásának . . . mult évében is csodálkozva kérdezte tőlünk egy Natháson nevű kolozsvári születésű angol barát a sóstói állomásnál: miként lehet járvány Nyiregházán, holott fekévse oly pompás és egészséges? — Szerkurtja az árnyas erdőn át be a városig, nem egy fűrdőtalajdonosban gerjesztene vgyat és irgységet, és ha kifűldön volna, ha — tegyük hozzá — a kényelmenten és boszántó homoktalaj helyket (hogy a Kilmker — és Mac-Adám-féle burkolatot nem említe, szerények legyünk óhajainknak) legalább olyan porondal láttának el, mint a várostól az indóházig vivő chaussee, — azóta bejárta volna hire fel Európát, a minthogy e kitüntetést meg is érdemélt festői szépségével . . . Lakozóbi egészségesek s jobbra megfelelnek a kor igényeinek. — Tava érdekes látványt nyújt a szemnek csillámó fényével, lange habfodraival, a vízi madarak zereivel, s a csolnákás versenyével. — A vendéget csicsérgő madárral ébreszti szenderegésből s ugyanez szó edes, tündéri álmokat fáradt szempilláira. — Sétánya díszes és megnyerő külseje . . . a virágok és csoportozatok, a dícsérek és bokrok az és tölgyfák között az inspektor művészi izeléséről és ügyes rendezői tehetőségéről tanuszkodnak . . . itt egy salvia argentea-több bolhosok ezüst leveleivel, melyeket vépiros apró virágok szegélyeznek . . . amott felésges petuniák, szingzadag erurti és angol cheiranthusok, páratlan tűzi plixok, meglepő szépségű verbenák, cinerárik, salpiglossisok, szegfűek, cinnák . . . több ponton magas törzsre öltött és törpe rózsák különböző válfajokba és kitünőleg szépek (a mint tudomásunkra jutott, a mult évi majális esztéjén meg is ajándékozta magát valaki nehány példánnyal — hiszban állott ott oldalvast, mint valami virágör, a hatalmas canna indica kardalakeleivel) . . . hát még azok a gyönyörű öreg hársfák a vendéglobet keleti oldalán, melyek oly barátságosan, oly elodázhatlanul hivogatták a tikkadt vándort, hogy pihenien egy kissé szelios lombúrtokor árnyában . . . Virágási idényukban valami csodás ifító életlehet ársztanok környezetre . . . csodás holdsgúrság esztéken felülrő Luna o magassága csillogos úszályával, alulról a lámpafény által világítva, a legrozább emberben is magas régiók főnségek költészetét, a legvábrabb léleken is a hit, remény, szeretet magasztos eszméjét ébresztik fel s gylasztják lángra . . . és ha szóhatnának, annyí regényes kalandról, annyí remek és badar szónoklatról, annyí honbúról és hazafiás lelkesedéslről, annyí szikrázó és tómpa, esztelen dczárlól, annyí dupla kétről, annyí hamis hajról és festett arczról, annyí lázas szivdobogásról és meglusult reményről, annyí kedélyes mulatságról és botrányos krónikáról, annyí megzavart házikérlről, annyí ügyes és ügyetlen tánczoslról, annyí úres bókrol és hazug szerelmi eskürlrö beszélnék elöttünk, a mennyi aligha van az összes világródlomban . . .

— z — y.

Szerkesztői üzenet.

Az inregi barátunk. Jóni fog alkalmasul. — A szép olesó leány. Rendkívüli elfoglaltsaunk miatt meg nem olvashattuk el. Azonban elöire is mondatjuk, hogy a szerkesztőségnek a nevet imelre kell. n-nek K-n. „Nye bogar” . . .

Felölös szerkesztő: LUKÁCS ÖÖN.

Pénztárnok: Vitéz Mihály.

Árlejtési hirdetés.

Az orosi ref. egyház új fatornyot építtetni szándékozván, a munkabérre f. évi július hó 18-nak d. e. 10 órájára árlejtést hirdet.

Helyiség az orosi paplak.

Az árlejtési szándékozónak előlegetesen is tudomásukro hozatik, hogy az anyagokat az egyház szolgálatja és a tervrjaz az árlejtéskor fog felmutattatni. Az egyház megbízásából

Bentek Pál,
refom. lelki pásztor,

POLLÁK
ujonnan nyitott
27 kros

egyetemcs arucsarnokában Bécs Mária-hilferstrasse 1.
a legszigorubb jótállással az árúk legújabb minőségéért s valóságáért, s nagyban kisenben kaphatók

Gyapjuruha-szövetek
mindig a legfinomabbak és divatosabbak minden színben, sima, csikos vagy koczkás még pedig **Lüster, Rips** s **Diogenalplaid kelmék**, egyszínű és caricizott scott plaid-kelme; legújabb és legszebb ösi és téli **Nordpol-flanell** (Wattmol) s legújabb nordpol kelmék, divatos ruha barchet, cosmanosi perkal, Creton, török piqúé hálókötösek, kék, barna s fehér színű és flanel barchet, rumburgi, hollandi és készíttetlen sziléziai flanelvászon, házi- s bórvaszon, szines és virágos czicz, mouzlin és csipke-függönyök, atlasz-grand, szives ágynemű, vászondamast-törölközők, matrác és diván gradl, chiffon $\frac{3}{4}$ s $\frac{1}{2}$ széles, selyem és kásmér nyakkendők, hosszú és rövid harisnyák, keztük, vászon és batizst zsebkendők, csipke, selyem és bársony szalagok mindenféle színnel és szélességgel sítb. és számos ezer egyéb tárgyak.

Mind csak 27 krajczár.
A szétküldések utánvét mellett azonnal lelkiismeretesen teljesítenek. Mustrák és árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Csak 27 krért

róf, darab s pár számra, szigorú jótállással az árúk legjobb minőségéért és nagyban és kicsiben áruhatnak

Gyapju-ruhászövetek, mindig a legfinomabbak és divatosabbak minden színben, sima, csikos, vagy scot caricid még pedig **Lüster, Rips, Diogenalplaid szövet**, egyszínű és skót modoru plaidkelme, s a legújabb s legszebb ösi és téli

Nordpol-Flanell (Wattmol) és a legnehezebb új nordpol kelmék, divatos ruhabarchet, cosmanosi perkal, creton török hálókötösek, piqúe, kék, barna és fehér színű és flanel barchet, rumburgi, hollandi és készíttetlen sziléziai flanelvászon, házi- s bórvaszon, szines és virágos czicz, mouzlin és csipke-függönyök, atlasz-grand, szives ágynemű, vászondamast-törölközők, matrác- és diván grandl, chiffon $\frac{3}{4}$ s $\frac{1}{2}$ széles, selyem s kásmér nyakkendők, hosszú és rövid harisnyák, keztük, vászon- és batizst zsebkendők, csipke, selyem és bársony szalagok mindenféle színnel és szélességgel, több ezernyi más tárggyal egyesgyedül kaphatók a szilárd hitelinek ismert **legidősb s legelsőbb alapított**

27 kros arucsarnokban
Bécsben, Kärntnerstrasse 34. (Bürger-spital-Gebäude.)
Megrendelések utánvét mellett pontosan és lelkiismeretesen; mustrák és árjegyzékek ingyen. (29—30)

20 22 24 25 27 kros eladás.

ELSŐ

Budapesti nagykereskedői bizományi raktár KATZ T.,
Kubliczinó-féle házban, Gredik és Tester-féle czukrászádnak átellenében.

Van szerencsém a nagyérd. közönséget czennel tudósítani, miszerint egy Pesten székelő, egyike a legnagyobb és legjobb hírnévnek örvendő kézmű árus nagykereskedő czéz — helybeli bizományi raktárával bizattam meg.

Azon kedvező helyzetben vagyok, hogy a t. cz. vevőimet, akár nagyobb akár kisebbzerü vétel-knél oly kedvezményekben részesítem, a miöket itt helyben senki sem nyújthat — gazdág választéku mindennemű ruha, függöny és nadrágszövetek, Creton, Mousselin, Battiste és minden szinezeti francia ing, Percail, — $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ szélességű Chiffon vasznak, tonai, hollandi creas és pamutvasznak, — minden szinezeti párnahajnak való czéna kanavásznak, törölköző s tányérendők, francia Mousselin és angol foulard kendők, Fehér s szines vászon zs bkendők, fehér s szines barkétek, barisnyák, szalagok — és még más többféle árukkal dusan felszerelt raktárammal pedig minden hozzáim intézett megrendelésnek azonnal megfolyeshessek.

A midőn még kéréim itt jegezett árákból azon meggyőződést szerezni, hogy velem senki sem alhatja meg a versenyit, nagybecsű látogatását, kikérem — egyelőre a legszilárdabb kiszolgáltatásról biztosíom és kiváló tiszteltetl maradtam.

A nagyérdemű közönségnek.
Nyiregyházán, 1875. év február hóban.

Alázatos szolgálja.
KATZ T.

(12—12)

20 22 24 25 27 kros eladás.

Követválasztási lobogók
gyapju és selyemszövetből

nagy betűs felirattal
bármínő nagyságban és mennyiségben minden órán megrendelhetők és a legjutányosabb áron kaphatók

Swoboda József
kereskedésében
Debreczenben a „Fehérlő” vendéglő mellett.

Árverési hirdetmény.

A n.-kállói kir. járásbíróság telekkönyvi osztálya részéről közhírre tétetik, miként Fekete Emma Volland Andrásné felépírték Kállay Miklós alperes elleni végrehajtási ügyében utóbbtól végrehajtás alá vont a kis-kállói 72., és N.-Kállói 1029 sz. tjegezékönyvben foglalt ingatlanok és folyó 1875. évi július 20-ik napján d. e. 9 órakor Kis-Kállóban Kállay Miklós házánál tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

Árverési feltételek következők:
Bánompénzül 10%, vagyis a kis-kállói birtokra 2097. a N.-Kállói birtokra 330 ft teendő le. A vételár 3 részletben és pedig az első a leütéstől 3 hó, a második 6 hó, a harmadik 9 hó alatt lesz ese ékes 6%, kamataival a N.-Kállói kir. bírósigálnál fizetendő.

Vető a birtoknak azonnal használatába lép, a tkönyvi átírás azonban csak a vételár teljes fizetésével eszközölhető.

A jelzálogos hitelezők felszólíttatnak, miként a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetők végett e hatóság székelyében megfogott rendelkeznek a azok nevét és lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni, — végre:

Egvidejűleg felhívatnak mindazok is, kik a végrehajtás alatt álló ingatlanok iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, igénykereseteket e hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítottól 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is — nyújták be.

Kelt N.-Kálló, 1875. évi jun. 8.

Kausay,
kir. aljbíró.

(2—3)

Hirdetmény.

A nyiregyházai választó kerület központi választásmánya részéről a t. cz. választó közönségnek tudomásra juttatik, miszerint 6 apostoli kir. felsége május 29-ről kiadott királyi meg hívó levele szerint az országgyűlés t. év augusztus 28-ra Pestre összehívta, a képviselők megválasztása megrende levén, a m. k. belügyminiszterium az 1875. évi XXXIX. t. cz. 1-ső §-s és az 1874. évi t. cz. 56. §-s alapján 25,333. számú leiratával az általános képviselőválasztások határidejét

julius 1-től 10-ig terjedő határidőre kiütetvén, — a központi val. ezen kerületre a képviselőválasztás napját

folyó hó július 8-ka d. e. 8 órára a városbáz udvarára

kitűzte, s választási elnökül OLÁH ANTAL, hely. elnökül HOFFMAN ADOLFOT, választ. jegyzőül SÁRY PÁLT, hely. jegyzőül ifjú MAUREK KÁROLYT megválasztotta.

Mely intézkedésről az idézett törvény 62. §-s értelmében, midőn a t. cz. választó közönség értesítettik, egyzersmind a felhívott törvény 68. §-nak megtartására, melyszerint a választási foggyverrel vagy bottal nem szabad megjelenni, ezutal figyelmeztetik.

Kelt Nyiregyházán, 1875. év június hó 9 én tartott közp. választásmányi ülésben.

Krasznay Gábor, elnök.
Sáry Pál, jegyző.

(3—3)

27 27 27

Ujonnán érkezett árucikkék a 27 krajczáros
első bécsi

KARTONFESTŐ GYÁRI-RAKTÁRBAN.
Helyiség: a nagydebreczeni utcán levő Kerekréty-féle új házban. Találhatók különféle cikkek, melyeknek minősége- és szilárdaságáról mindenkor kezeskedünk, egyenlő árban

27 krajczával
válogatva darab-, róf- és páronként kaphatók.

Különös tudomásul
Legújabbán Bécsből érkezett legfinomabb divatosabb, tavaszi s egyéb kelméinket ajánlhatjuk.

Tessék meggyőződni személyesen.
Ez tizlet választékban még a bécsi bazárokat is túl haladja!
Szives pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel.

bécsi első
kartonfestő gyári raktár
(15—?) Nyiregyházán, nagydebreczeni utca, Kerekréty-féle új házban.

Hirdetmény.

A bekövetkező képviselőválasztás ideje alatt előfordulható igazítás és törvénytelen cselekmények, rendelkezések elhárítása, s a törvényhatóságok elhatározásai és a törvénybe ütköző kihágásoknak törvény értelmében megtorolhatása tekintetéből a nagyméltóságú magyar kir. belügy miniszteriumnak 26,750. sz. rendelvénye szerint a városnak minden rendű lakossága az 1874. évi XXXIII. t. cz. 96. és 101. §-ban foglalt intézkedésekre oly kijelentés mellett figyelemztetik; miszerint azon egyén, ki a választónak vagy családja valamely tagjának azon célból, hogy bizonyos jeleltre szavazzon, vagy ne szavazzon, vagy a szavazástól tartózkodjék; — vagy mert valamely jeleltre szavazott, vagy nem szavazott, pénzt, pénzértéket vagy más előnyt ad, vagy ígér, vagy azt valamely előny elvásával fenyegeti, a választói jognak 3 évre felfüggesztésével s 1000 forint terjedhető bírsággal, — vagy 6 hónapi fogsággal büntetendő.

Ugyanzaron áron büntetés alá esik azon választó, ki a neki, vagy tudtával családja tagjainak a jelen törvény §-siban megjelölt czélból pénzt pénzértéket vagy más előnyt elfogadott. Az előjárásági legok ezutal utasítottak, mikép szigoruan örködjének a felett, hogy a választási törvény rendelkezéseinek minden irányban érvény s szerzeszessék.

Kelt Nyiregyházán, 1875. évi június 30.

Krasznay Pál, polgármester.
(1—)

Lakváltoztatás.
Horoviecz Jakab nyiregyházai köz- és váltógyűvéd tudatja ügyfeleivel és ismerőseivel, hogy lakását jul. 1-ső napjától kezdve az orosi utcán levő Tenschel-féle házba a m. kir. postahivatallal szemben tette át.
(1—2)

Tudósítás.
Szem- és fülbetegek, kik tanácskozas végett Budapestre utasíttatnak, bizalommal fordulhatnak
Dr. Groszmann L.
kórházi főorvoshoz Józseftér 11. sz. (10—20)

Eladó fák.
Orosi erdőmön egy 200 ft fiatal fűrészelt kurta öl tüzi, mint több öl hosszú, dohányállónak való fa, eladó.
Az elsőnek ára helyben tiz, az utóbbinak huszonöt forint.
A venni szándékozók érkekezhetnek nálam Oroson.
Kállay Ubul.
(1—2)